

československých společenských věd stati, které nepochybně reprezentují prudký pohyb v této oblasti — nelze ovšem říci, že by zde byla představena vlastní československá sociologie. Základem jsou některé příspěvky z dubnové konference „Člověk a společnost ve vědeckotechnické revoluci“ v Mariánských Lázních — především příspěvek Oty Kleina o modifikacích životního stylu v souvislosti s vědeckotechnickou revolucí, uvedený biografickou poznámkou o tomto badateli, který v létě ve Francii tragicky zahynul. Jako další je zde otištěn úvodní referát Radovana Richty z této konference, publikovaný v č. 5/1968 Sociologického časopisu (*Vědeckotechnická revoluce a alternativy moderní civilizace*), a dosti paradoxně začleněná sociologická kritika celého konceptu vědeckotechnické revoluce, jak ji provedli Pavel Machonin a Bohumil Jungmann, která byla v nepatrně pozměněné podobě publikována v č. 4/1968 Sociologického časopisu (*Vědeckotechnický pohyb a náš soudobý sociální systém*). Dále je zde zařazen článek Zdeňka Mlynáře o problémech politiky a státu v socialistické společnosti. Mezi sociology, nebo — jak to redaktori v úvodu formulují — mezi ty, kteří kladou základy sociologického výzkumu socialistické společnosti“, se dostává i Karel Kosík (s brilantním textem o vztazích jednotlivce a dějin) a Karel Teige (Robert Kalivoda uvádí výňatek z jeho práce o inteligenci, nazvaný *Intelektuálové a socialismus*).

Přes veškeré slabiny výběru a jeho nereprezentativnost vůči československé sociologii je třeba vysoce ocenit snahu časopisu ukázat významné transformace ve společenských vědách a „renesanci kritického marxismu“, jež Československo v poslední době nepochybně zaznamenalo. Časopis *L'homme et la société* tak významně přispívá ke zvýšení všestranné informovanosti o soudobé československé společnosti. *Petr Horák*

## Z činnosti Čs. socialistické společnosti

29. listopadu 1968 se konalo valné shromáždění Čs. sociologické společnosti při ČSAV. Shromáždění zahájil J. Klofáč zhodnocením životního díla prof. Josefa Krále, který byl jednomyslně zvolen čestným předsedou Čs. sociologické společnosti. O současném stavu a úkolech sociologie hovořil J. Solař a M. Katriak. O činnosti Slovenské sociologické společnosti informovala J. Jančovičová a o činnosti Čs. sociologické společnosti V. Rollová. K federativnímu uspořádání Čs. sociologické společnosti hovořil R. Roško. Závěrem zasedání byla přijata tato rezoluce:

Valné shromáždění Čs. sociologické společnosti, konané dne 29. 11. 1968 v Praze, se usneslo po vyslechnutí referátů a po proběhnutí diskusí na této rezoluci:

1. Českoslovenští sociologové se zadostiučiněním konstatovali, že jejich činnost jak v předlednovém, tak v polednovém období sehrála aktivní a pozitivní roli v procesu demokratizace a humanizace našeho socialistického společenského systému.

2. V současné složité politické situaci, která vznikla neorganickým srpnovým zásahem do našeho vnitřního demokratizačního procesu, je nezbytné, abychom si znovu uvědomili svoje postavení vědeckých pracovníků i úkoly, které pro nás odtud vyplývají. Prakticky to znamená, že stojíme za započatým demokratizačním procesem, jak byl formulován v dubnovém akčním programu KSČ.

3. Za nezbytnou podmínku nerušeného vývoje našich národních kultur považujeme nezávislost kulturní a zejména vědecké tvorby na jakýchkoli zásazích neslučitelných s duchem socialistického humanismu. V tomto ohledu se bezvýhradně přihlašujeme k zásadě solidarity vytyčené našimi kulturními svazy.

4. Považujeme za stejně nezbytné jak pokračovat v dosavadní bohaté se rozvíjející sociologické tvorbě, tak udržet a rozvíjet mezinárodní styky se všemi organizacemi, institucemi i jednotlivci, pokud se budou pohybovat na půdě objektivní vědecké diskuse.

5. Valné shromáždění pověřuje výbor Čs. sociologické společnosti při ČSAV, aby v nejbližším čase dokončil práce na návrhu stanov federativního uspořádání Společnosti, aby tento návrh rozeslal k vyjádření všem členům, odbočkám i sekcím a aby po schválení stanov příslušným státním orgánem zabezpečil jejich urychlenou realizaci.

6. Čs. sociologové považují za svou povinnost dávat i nadále všechny své tvořivé síly do služeb výstavby Československé socialistické republiky. (Podrobný záznam referátů a diskuse z valného shromáždění je uveřejněn ve Zprávách Čs. sociologické společnosti č. 6/1968.)

*Sekce sociologie venkova* uspořádala 5. listopadu 1968 konfrontaci představ o vývoji francouzského zemědělství s představami o vývoji Československého zemědělství; k tomuto tématu referovali prof. Henri Mandras z Vysoké školy politické v Paříži a a Rudolf Ruffer ze Státní plánovací komise v Praze. 25. listopadu 1968 přednášel René Dumont, profesor Vysoké školy zemědělské v Paříži, na téma *Ekonomické a sociální poměry světového zemědělství*. Stipe Šuvar, ředitel Agrárního institutu v Zárehu, hovořil 16. prosince 1968 o *Sociologii jugoslávského venkova a jejich problémech* a 19. prosince 1968 o *Sociálních a ekonomických problémech jugoslávského zemědělství*.

Na schůzce *sekce sociologie veřejného mínění* referoval 10. října 1968 V. Kalivoda o *Výzkumu veřejného mínění a problémech demokratického řízení společnosti*.

Pro členy *sekce sociologie průmyslu* se 6. listopadu 1968 konala přednáška Gurtha Higginsa z Tavistockého Institutu v Londýně. Zasedání zahájil J. Kohout objasněním zaměření i významu Tavistockého Institutu. G. Higgins pak hovořil o *aplikaci metod „human relations“*.

*Alena Gabalová*